
ŠUMPERSKÉ SEMETRIKY

ŠKOLNÍ ČASOPIS Z DDS ŠUMPERK

Číslo 2

ŠKOLNÍ ROK 2022/23

Pár slov redakce,

Dovolte nám představit další vydání časopisu Šumperské semetriky 😊.

Druhé pololetí uplynulo rychleji, než jsme očekávali a už nám letní prázdniny klepou na dveře.

V letním čísle časopisu naleznete shrnutí událostí, které nás provázely až do dnešních dní. Ukážeme Vám naše projekty pořádané ve škole s učiteli, výlety s vychovateli. Na závěr si budete moci přečíst příběhy, které dívky sepsaly v průběhu pololetí.

Nesmíme opomenout účast dívek v různých soutěžích a akcích. Dívky získaly mnoho ocenění ve sportovních aktivitách i ve výtvarné soutěži.

A jak už to bývá koncem školního roku, opustí naše zařízení dívky vycházejících ročníků. Čeká je nelehký úkol. Nastoupí do jiných zařízení a škol, mnohé se vrátí do svých rodin. Mají před sebou nové možnosti a příležitosti. Budeme jim proto držet palce, ať se mají dobře a žijí svůj život ve prospěch sebe i ostatních.

Jednou z nových akcí pořádaných přímo u nás na Vyhlídce byla soutěž pod názvem Šumperský Boyard. Letos jsme se na popud nápadů p. ředitelky a zaměstnanců školy vrhli do projektu, jak přivítat a pobavit děti z jiných domovů. Akce Šumperský Boyard přilákala děti z přilehlých domovů. Více v článku ke konci vydání.

A pozor, pozor... mnoho aktuálních informací ... máme na facebook!

- ***Pokud máte čas a chuť, podívejte se na náš nový facebookový profil Vyhlídka 1***
<https://www.facebook.com/profile.php?id=100085214133092>

Za příspěvky do časopisu děkujeme všem žákyním, které poskytly články do časopisu a také velké díky patří p. uč. Dolníčkovi za zprávy a fotografie z EVVO akcí.

JARO

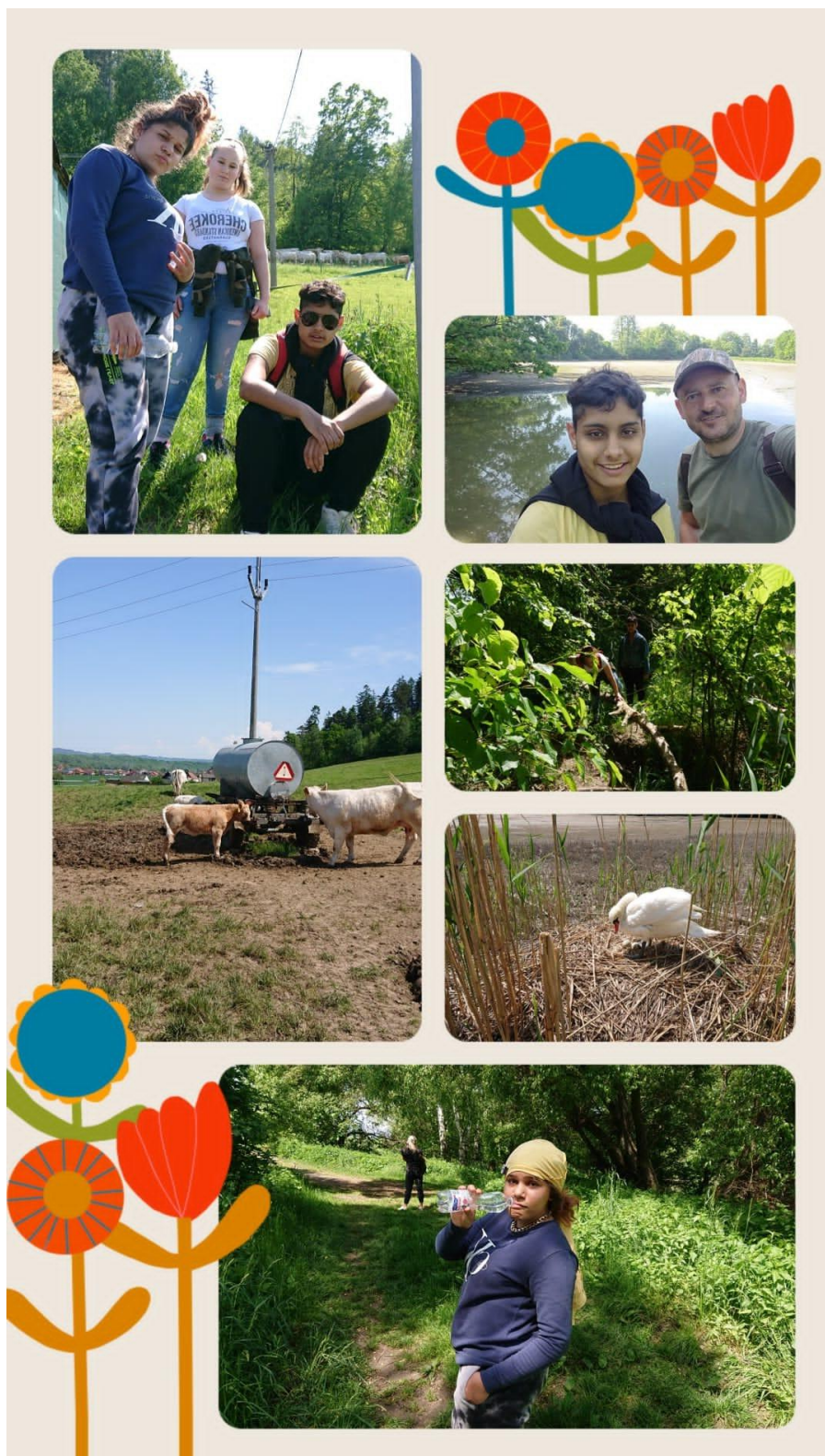
Po dlouhé zimě jsme přivítali jaro, čím jiným než tvořením. V březnu se konal projektový den věnovaný jaru a Velikonocím. Kromě toho, že se děvčata dozvěděla něco o tradicích spojených s tímto obdobím, vytvořila také nádherné výrobky pro výzdobu našeho zařízení.

Akce aneb „poznáváme přírodu“

jsou čím dál tím víc v oblíbenosti. S p. uč. Dolníčkem J. máme možnost trávit v rámci enviromentální výchovy více času v přírodě, procházkami po lese, poznáváním hub, rostlin i živočichů žijících v okolí Vyhlídky. I když nás někdy bolí nohy a musíme zdolávat různý terén, vždy se rádi přiučíme, hlavně že se neučíme ve škole☺))))

❖ Den Země

Skupinka dívek se dne 21. 4. 2023 vydala na projektový den „Den Země“ do Dolních Studének. Tam jsme si řekli něco o historii obce, vydali jsme se do tavních lesů a hráli hry s ekologickou tematikou. V lese jsme se naučili poznávat jarní bylinky: podběl, plícník, kopřivu a jahodník. Slyšeli jsme zvuky ptactva jako např. datla černého, sýkoru koňadru, drozda zpěvného, sojku obecnou a pěnkavu.

Viděli jsme stopy od daňků, srnčího, kuny a divokých prasat. Chodili jsme po cestičkách zvěře, po ochozech. Také jsme našli shozy z jelena korunového desateráka. Den Země dopadl skvěle.

❖ Ekoden

Ekoden jsme letos uskutečnili 25. dubna. V moderním pojetí jde o ekologický svátek, upozorňující lidi na dopady ničení životního prostředí. Ekodne se zúčastnili i žáci druhého ročníku ZŠ Dolní Studénky.

Tento projekt se už koná několikátým rokem a pořád se je na co těšit. I tento rok tomu nebylo jinak. Na děti tam čekala spousta zábavných atrakcí a naučných her, při kterých si mohli zasoutěžit, ale i vyzkoušet, jak se třídí odpad, co je recyklované a co není. Vyrobili si pár hezkých výrobků, které si vzali na památku domů.

Závěrem bychom chtěli říct všem žákyním naší školy:

**„Tříděte odpad a chovejte se k naší planetě šetrně a s úctou,
planetu Zemi máme totiž jenom jednu“.**

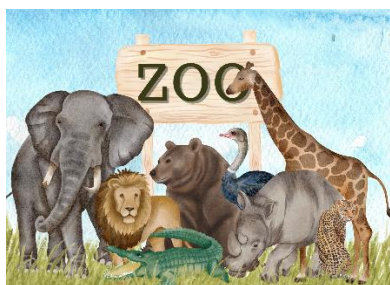
Mgr. Jiří Dolníček, koordinátor environmentální výchovy

❖ ZOO Olomouc

V rámci EVVO žákyně devátého a dvě žákyně sedmého ročníku navštívily ZOO Olomouc. Dozvěděly se zajímavé věci o zvířatech, které jsou ve volné přírodě ohroženy. Viděly spoustu dalších a zajímavých zvířat. Akce EVVO se vydařila, počasí přálo.

**Základní škola na Vyhlídce není úplně běžná škola.
Posud'te sami... Kde jinde dnes děti mohou vidět přímo na
vlastní oči, jak se zrodí nový život?**

V našem případě jsme byli kmotřenkami vyklubaných kuřátek a kachňátek. V rámci přírodovědného kroužku jsme mohly vidět, jak funguje umělá líheň na drůbež, měly jsme možnost spatřit zárodek ve

vajíčku. O čerstvě vyklubané drobečky jsme pečovaly, krmily je a čistily jejich příbytek. Byl to pro nás velký zážitek.

A toto se nám vyklubalo☺))

❖ Duben a čarodějnice na Vyhlídce

Měsíc duben jsme zakončily pálením čarodějnic. Dívky tvořily pozvánky na akci, plnily čarodějnické úkoly. Nesměla chybět ani diskotéka a opékání buřtů.

❖ Projektový den – První pomoc

Dne 23. 5. 2023 proběhl projektový den na téma PRVNÍ POMOC. Dívky se učily novým znalostem a dovednostem, které jsou (nejen) pro jejich život mimořádně důležité. Nejdříve jsme si společně zopakovali postupy při poskytování první pomoci. Dívky tak měly možnost vyzkoušet si každá za sebe kardiopulmonální resuscitaci na modelínách, obvazové techniky při různých typech krvácení a popáleninách. Také si zopakovaly základní učivo biologie člověka, orgánové soustavy.

Venku poté proběhla simulace dopravní nehody. Dívky aktivně předvedly, jak by jednaly v případě účasti při dopravní nehodě, musely spolupracovat mezi sebou v týmu, rozdělit si funkce pomáhajících, vyhodnotit situaci a naléhavost podání první pomoci u různých druhů zranění. Zvládly zajistit dopravní nehodu i po stránce technické. Dívky byly z akce zpočátku trochu nejisté, avšak vnímaly důležitost a potřebnost poskytování první pomoci. Nakonec prokázaly, že by si v případě nehody určitě poradily.

❖ Akce s vychovateli

Nejen ve škole s učiteli, ale i s vychovateli podnikáme různé akce a výlety. Pokud nám přeje počasí, vyrazíme do ZOO, do přírody, třeba i na kole nebo si jen tak uvaříme kotlíkový guláš.

Turistika na Červenohorské sedlo spojené s opékáním buřtů

❖ Letní olympiáda

V měsíci květnu jsme měli na pilno.

Zapojili jsme se do různých sportovních soutěží. Jedna z nich se konala v Hamru na Jezeře. Z Olympiády jsme se nevrátili s prázdnou. Náš trénink přinesl úspěch ve formě několika medailí - 3 zlaté a 6 stříbrných. Celkově jsme obhájili 4. místo mezi všemi zúčastněnými. To hovoří za vše.

Všem zúčastněným dívkám děkujeme za reprezentaci DDŠ Šumperk.
Šikulky, jsme na Vás velmi pyšní 😊

Tady probíhá prvotní trénink vramci sportovního odpoledne

A tady už je vidět výsledek

Krásné druhé místo pro Anetu Bujkovou za štafetu

Úspěšné byly i Adéla Dostálová a Karolína Balánová, které získaly zlaté a stříbrné medaile za první místo ve skoku do výšky a štafetu.

Andrea Košťálová získala v jiné kategorii zlatou medaili za štafetu a skok do dálky

Renata Stojková získala zlato za skok do výšky

Úspěch Evy Marie Špačkové ve výtvarné soutěži 😊

Nejen sportem je člověk živ. Svě místo v životě má i umění. Eva Marie Špačková a Natálie Bargelová se zúčastnily **výtvarné soutěže „Toulky historií“**, kterou vyhlásil VÚ, ZŠ, SŠ a SVP Velké Meziříčí. Ztvárnily téma **Starověký Egypt**.

E.M.Špačková

Blahopřejeme 😊

Oko boha Ra od Natálie Bargelové, která si zaslouží za účast v soutěži velkou pochvalu ☺

❖ Návštěva Vily Doris

Náš poslední projektový den jsme si užily společně s Magdou a Aničkou ve Vile Doris. Tentokrát si pro nás Magda přichystala tvoření dřevěné skříňky na fotky a různé naše drobnosti („šminky“ atd..) Podle svých představ jsme si skříňky vyzdobily a namalovaly. S Aničkou jsme pózovaly u zrcadla a pořídily si hezké fotografie.

Krásný výrobek jsme si odnesly s sebou na památku.

ŠUMPERSKÝ BOYARD

Dne 22. 6. 2023 na Vyhlídce proběhla akce pod názvem Šumperský Boyard. Tato soutěž, spíše úniková hra na motivy Pevnosti Boyard, byla pořádána přímo naším zařízením a konala se ve venkovním areálu DDŠ. Počasí přálo, sluníčko hřálo ☺. Pozvání od nás přijaly děti z VÚ Žulová, VÚ Ostrava - Hrabůvka, VÚ Velké Meziříčí, DDŠ Veselíčko a z DDŠ Bystřice pod Hostýnem.

I se zástupci Vyhlídky se hry zúčastnilo celkem 12 družstev. Každé družstvo bylo složeno ze tří dětí. Hra byla rozdělena na 2 kola. Cílem základního kola bylo nasbírat co nejvíce bodů pro postup do druhého – vyřazovacího kola. Aktivita byla zaměřena na sportovní výkon, schopnost týmové práce, ale i taktiku, koordinaci a strategii.

Prvních pět nejúspěšnějších družstev postoupilo do kola druhého, jehož cílem bylo získání pokladu, což nebylo jen tak jednoduché. Ve vyřazovacím kole mezi sebou soupeřila vždy dvě družstva, kdy po vítězství v disciplínách obdrželi část číselného kódu. První tři nejrychlejší týmy musely k otevření truhel s pokladem rozluštit a zadat správně číselný kód do kryptexu, ve kterém byl ukryt klíč k otevření truhly s pokladem. Sebemenší chybička a z pokladu by nebylo nic.

Nad vším dohlížel Otec Šuma, který měl v zásobě řadu záhadných rébusů, vět a hádanek a úkolů k rozluštění.

Akce se všem účastníkům velice líbila. Jsme rádi, že k nám na Vyhlídku přijaly pozvání děti i z jiných zařízení a mohli jsme tuto soutěž pořádat.

Děkujeme všem, kteří se na projektu podíleli. Nebylo jich málo. Bez kreativních nápadů p. ředitelky a šikovných rukou p. Kaliny by to nebylo vůbec jednoduché. Velký dík patří učitelům, p. etopedovi, vychovatelům, zaměstnancům školy (kuchařům za dobrý oběd) a hlavně dětem a soutěžícím.

Rozhovor s vítězi

Žákyně Karolína Balánová ze 7. ročníku se ujala rozhovoru s vítězi akce.

Kladla otázky:

1. Odkud jste k nám přijeli?
2. Jak se vám u nás líbilo?
3. Která soutěž pro vás byla jednoduchá a která obtížná?
4. Navštívíte nás i příští rok?

První truhlici s pokladem otevřeli hoši z VÚ Ostrava Hrabůvka. Chlapcům se u nás moc líbilo, pochvalovali si příjemné prostředí. Nejtěžší hra pro ně byla Lyže. Při této hře šlo hlavně o spolupráci a souběžný pohyb rukou a nohou. Pokud budou vybráni vedením školy, dorazí určitě na další Šumperský Boyard.

Druhou truhlu se podařilo zdolat dětem s DDŠ Bystřice pod Hostýnem. Cítili se u nás zajímavě, rádi nás opět příští rok navštíví. Nejlehčí pro ně byla hra hádání předmětů v kyblíku a nejtěžší chůze po laně.

A třetími úspěšnými dobyteli pokladu se staly děti z VÚ Ostrava Hrabůvka. Moc se jim hra líbila, doslova „bylo to super“. Nejlehčí soutěž byla sestavení potrubí a nejtěžší přibíjení hřebíků. Také se budou těšit v příštím roce na druhý ročník Šumperského Boyardu.

Všichni účastníci soutěže obdrželi diplom s pečeti ŠB (Šumperský Boyard).

PŘÍSPĚVKY DÍVEK

Olympiáda (Hamr na Jezeře 2023)

Společně jsme s holkama z domova v pondělí 22.5.2023 vyrazily na olympiádu do Hamru na Jezeře.

- (Pondělí) Po příjezdu do Hamru jsme se všechny šly podívat kde co je a prozkoumat okolí. Dále jsme si daly věci do chatek a vybalily jsme se. Já jsem byla na pokoji z Adél. Pak cca kolem druhé hodiny bylo zahájení olympiády. Odpoledne jsme vyrazily s holkama na bazén, kde holky plavaly. Navštívili jsme městečko Mimoň a tam se hrál pinponk. Zpět do kempu jsme dorazili kolem 20:00 hodiny na večeři a pak jsme měly svoje osobní volno do 22:00 hodin. Poté následovala večerka.
- (Úterý) v 7:30 byl budíček. Měly jsme 30 minut na hygienu. V 8:00 hodin jsme šly na snídani formou švédského stolu. Potom jsme vyjely na soutěže, běh, skok do dálky, skok do výšky, hod míčkem a štafetu. Po obědě jsme jely na vybíjenou, kde se odehrálo 6 zápasů. Závody se neobešly bez zranění, museli jet do nemocnice do České Lípy s jednou holkou. Stalo se jí něco s prstem, protože chytla špatně míč. Mezi tím co ona byla s vychovatelem v nemocnici, my jsme jeli do obchodu do Lidlu. Podívaly jsme se po okolí a po chvíli jeli zpět do kempu na večeři, která byla zase kolem 20:00 hod. Večer jsme šli všichni k ohni a společně si opekli špekáčky. Jelikož se mi to nechtělo opékat, tak to udělala za mě kamarádka. Byly jsme totálně unavený, tak jsme si šly sednout do chatky. Vyhlášení následovalo v 22:00 a už byla večerka .
- (Středa) Po snídani jsme jeli k domovu do Hamru na Jezeře a běžely jsme přespolní běh 2,5 kilometrů. To byla naše poslední mise. Následovalo lučení a výjezd zpět do DDŠ Šumperk.
- Po závodech jsme byly příjemně unavené ale šťastné, že jsme vyhrály nějaké ty medaile a hlavně ...ŽE JSME SI TO UŽILY.

*Podrobný popis ze soutěže poskytla
Aneta Bujková, 7.tř.*

Závody ve Velkém Meziříčí

Byli jsme na závodech s p. Salčíkem a s p. Chytilém. Byly tam 2 týmy za Šumperk A a Šumperk B. Já jsem byla v týmu s Karolínou Balánovou a Anetou Bujkovou. V dalším týmu byla Terezie Šotová, Ivana Ferencová a Anička Čuriová. Soutěžily jsme na různých stanovištích. Úkoly jsme musely stihnout v určitém čase. Za ten běh jak jsme běžaly tak teda Já, Kája a Aneta jsme měly celkový čas běhu 1:21 minut a druhý tým měl 2:26 minut. To jsme byly fakt dobré. Disciplíny byly náročné.

Ale zvládly jsme to, i když jsme nic nevyhrály.

I tak to bylo super. Nejde o to, jestli jsme vyhrály nebo prohrály, jde hlavně o to, že jsme se k tomu postavily čelem a zvládly jsme to.

Děkuji panu etopedovi a panu hlavnímu vychovateli za to, že jsem se mohla závodů účastnit.

Stefanie Valková, 6.tř.

MALOVÁNÍ

Jak jsem se dostala k malování?

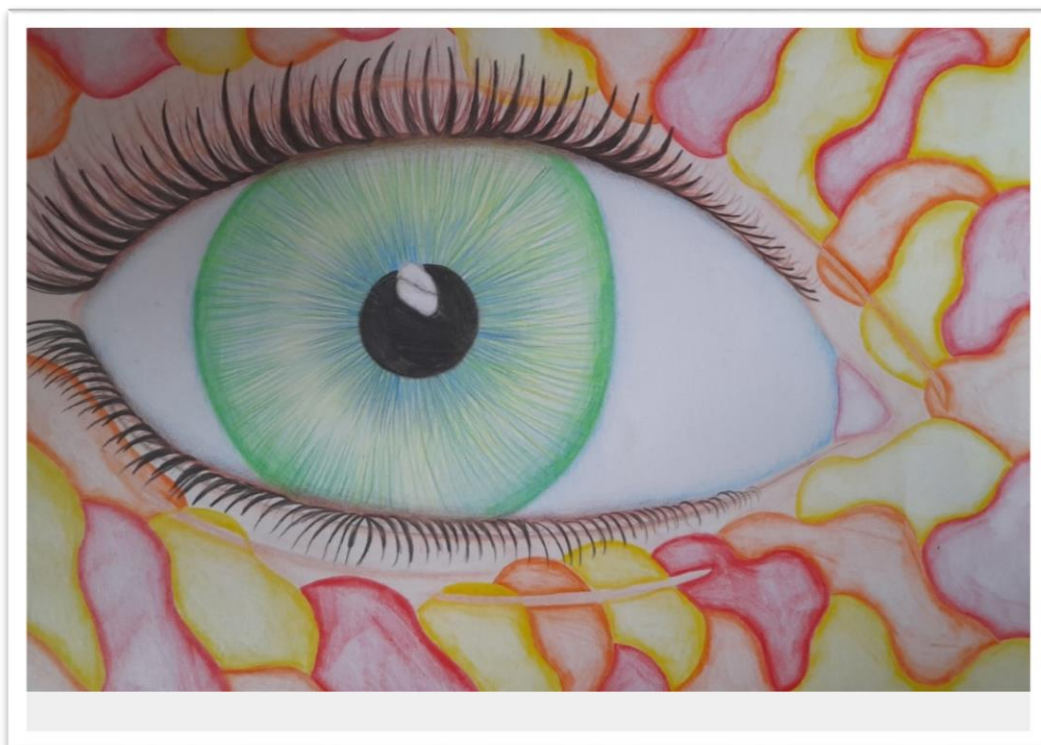
Jako malá jsem si moc ráda malovala, protože se mi líbily obrázky a chtěla jsem je umět namalovat. V rodině jsem měla hodně trauma a stres, protože se mnou měli pořád nějaký problém. Zkusila jsem to nějak vyřešit a tak jsem dávala svoje pocity na papír. Mamka nikdy nechápala, co maluju, protože se do mě neuměla vcítit. Po čase jsem pochopila, že jí to spíš nezajímá, a proto jsem kreslila jenom to, co jsem viděla. Vždy co jsme jeli k babičce nebo tak, tak jsem jim něco nakreslila a babička mě vždycky pochválila a řekla, že pokud budu chtít, tak to s tím malováním dotáhnu hodně daleko. Babičku jsem měla hodně ráda a díky ní umím nakreslit skoro všechno podle internetu, přírodu atd... Vždycky jsem si přála malovat pro nějaké obchody a tak podobně. Malování je pro mě klid, mír a odreagování od okolí, uklidňuje mě to. Jsem ráda, že můžu projevovat zase svoje pocity na papír a když to ukážu někomu jinému, tak mě vyslechne a pochopí.

Co mě motivovalo k malování?

Ze začátku jsem si myslela, že moje kresby nikdy nikdo nepochválí, ale první mě pochválila babička. To, co řekla, už je v prvním článku. A to mě namotivovalo k tomu, abych se lepšila čím dál tím víc. V osmi letech mě mamka dala do psychiatrické léčebny a tam jsem malovala pořád, když jsme měli volno nebo přestávku a tak... Paní sestřičky mě taky chválily, a to do mě dalo tu jistotu, že vážně to budu umět a teď vážně umím nakreslit hodně věcí atd...

Natálie Bargelová, 9tř.

Ukázky mých prací ☺
Natálie

Jak jsem si užila Den dětí

Laura:

Den dětí proběhl 1. 6. 2023. Líbilo se mi to. Bylo tam deset stanovišť:

- 1) Chytání vejce
  - 2) Horolezec
  - 3) Lyže
  - 4) Hmatové vnímání (kbelíky)
  - 5) Braillovo písmo
  - 6) Na laně
  - 7) Ve tmě (brýle)
  - 8) Ruce – nohy
  - 9) Prak
  - 10) Překážková dráha
- + Otec Šuma

Nejvíc, čeho jsem se bála, tak to bylo Na laně a Ve tmě. Na laně jsem se bála výšky a Ve tmě jsem se bála toho, že spadnu anebo, že se praštím. Pak u Otce Šumy jsem uhádla hned na první pokus otázku, co nám položil.

Bylo to hezký, užila jsem si to. Byla jsem nadšená, protože tohle byl můj nejlepší den mého života.

Anička:

Den dětí probíhal 1. 6. 2023 a bylo to strašně náročný. Hlavně jsem se bála Na laně, to bylo fakt strašné a ta výška. V družstvu jsem byla já a Lory. Furt jsem se vztekala, že mi je vedro, ale nakonec jsem to všechno zvládla. Nešlo mi tam: Prak, Ruce – nohy, Horolezec. Co se mi zase povedlo, byly Lyže atd. Moc se mi to líbilo 😊.

Vanesa:

Přišlo mi to ten den krásnej. Bylo to fajne. Užili jsme si to. Bavilo mě to. Nejvíc mě bavilo u paní Martinky a nešla jsem na ten strom. Nevím, jak se to jmenuje. Dala jsem se hrabat do toho kyblíku. Myslela jsem si, že tam je nějaký zvíře a byl tam pavouk, na co jsem šáhla. A ruce – nohy se mi hodně povedlo. Šlo mi to.

Ale mně se nelíbilo, jak vyhráli tři družstva. Hráli všichni, snažili se a nakonec nevyhrálo to poslední družstvo.

Soňa:

Líbilo se mi Ve tmě. Nelíbilo se mi Na laně. Změnila bych lyže, bylo to moc lehké a změnila bych i Vejce, bylo to lehké.

Ve druhém kole se mi líbily Hřebíky a Tyčinky. Nelíbila se mi Balanční deska a Barvy na paměť.

Úvaha o Rodině

Většina lidí si myslí, že rodina je jen o penězích, lepším bytu nebo o tom, kolik má dětí.

Jenže rodina je něco nepopsatelného, něco, co nemůžou mít všichni a něco, co jiní ani nepoznali.

Dá se říct, že pro malé děti je rodina nepodstatná. Neuvědomují si, že jiní by za pohlazení od maminky dali cokoli. Pro nás některé je tahle věc samozřejmá a nemáme ani nejmenší tušení o tom, jaké to musí být, žít bez rodiny.

Dnešní děti si neváží maminky, tatínka, sourozenců. Časem jim ale dojde, že nebylo důležité, kolik si toho vyprosily pod stromeček, ale to, že měly u toho stromečku s kým být. Dětem to můžeme říct stokrát, ale málokdo to pochopí.

Upřímně, kdybych si mohla vybrat já, radši bych žila bez mobilů a dalších podobných věcí, jen aby moje rodina byla úplná, abych nemusela vyhledávat svoji maminku a abychom byly pohromadě spolu.

Mezi rodinu patří i velmi blízcí přátelé. Můžeme do ní počítat někoho, s kým jsme vyrůstali od malička, nebo někoho, kdo se nás ujal. Ale na druhou stranu bychom neměli dávat přednost přátelství před rodinou.

V dnešní době se před slovem rodina představuje hodně jiných věcí, méně podstatných věcí...

Zkuste se zamyslet a popřemýšlet o tom, jak to udělat nejen hezčí vám, ale i vašim rodičům a sourozencům.

Když máte možnost být pohromadě, tak nedávejte přednost něčemu jinému, co i v okamžiku může vaši rodinu rozdělit.

Kája Tesarčíková, 9. tř.

MOJE BUDOUCNOST

Teď jsem tady... už jsem tu skoro rok a nečekala jsem, že to bude utíkat tak rychle. Za 4 měsíce odcházím o dům dál... sama nevím kam přešně budu mít namířeno a mám z toho docela i strach. Za chvíli vycházím základní školu a čeká mě střední škola, obor kuchař- číšník. Chtěla jsem na obor kadeřnice, ale bohužel mi to nevyšlo.

Jsem na sebe zvědavá, jak vše zvládnou. Bude to pro mě hodně velká změna. Změna jak prostředí, tak poznám nové lidi, ale to snad zvládnou. Už vše bude jen na mě, nikdo mě nebude hlídat, jestli mám pravidelnou docházku atd. Jestli to poseru, tak už mi nikdo nepomůže jedině já sama.

Tahle část života rozhodne o mé budoucnosti, takže to nemůžu posrat. Budu si sama muset urovnat nějaké věci v hlavě a urovnat si, co vlastně chci a co bych si dala v mém životě představovala. Protřídit lidi okolo mě a nechat ty, co mě podporují a jsou pro mě dobří a odhodit ty, co mě táhnou dolů.

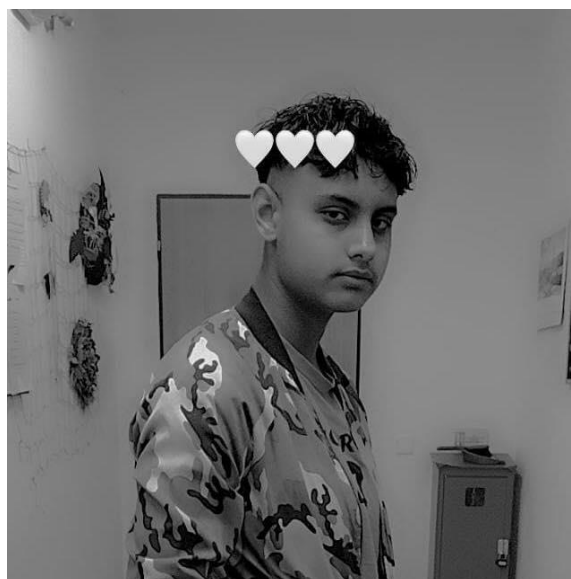
Karolína Tesarčíková, 9. tř.

Moje budoucnost

Až vyjdu z pastáku, chtěla bych být zahradníkem. Chtěla jsem být zedníkem, ale pak jsem si řekla, že to bude na mě těžký.

Byla jsem se podívat na školu a škola nic moc. Protože jsou tam divné děti. Ale jinak se mi tam líbilo. Přála bych si lepší školu, protože se tam vůbec se ani neučí. Chtěla bych jít na jinou školu, ale na to nemám chování. Chtěla bych se změnit, ale už to nemá cenu, stejně jdu kam ani nechci jít. Líbilo se mi tam, ale není to můj typ pastáku. Je to tam volnější, ale přála bych si něco lepšího. Myslím, že se tam i bojím jít a co se tam bude dít.

Bude mi to v Šumperku chybět. Neříkám, že ne, ale neměla jsem dělat ty problémy. Moje chyba. Musím se sebou něco dělat, aby si o mě něco ve Višňové neřekli.

Pokud chci změnit svůj život, tak musím nejprve změnit svoji mysl a to jsem si vždy říkala, ale stejně to nepomáhalo. Teď už asi vím, jak se mám chovat. Je mi 15 a chovám se jak 5-leté děcko a to já už nechci. Chci být něco lepší. Neříkám být úplně nejlepší, ale prostě se chovat jak mám.

To je všechno.

Anička

Můj příběh o životě

„Náš život je takový,
jakým ho učiní naše myšlenky.“

Jsem v Šumperku v DDŠ a chodím do 8.třídy. Letos budu končit. Přála bych si, abych mohla jít do Ostravy Hrabůvky. Moc si přeji od dětství, abych byla cukrářka. Baví mě to, tím se chci vyučit. Dodělám si to tři roky, abych se něčím vyučila, a chci mít dobrý život. Najít si přítele, který vím, že se o mě postará, bude chodit do práce, který bude hodný. Takového už jsem si našla. Jsem s ním 4 měsíce a jsem za něho moc ráda. Mám ho hodně ráda. Náš datum je 15. 10. 2022 😊

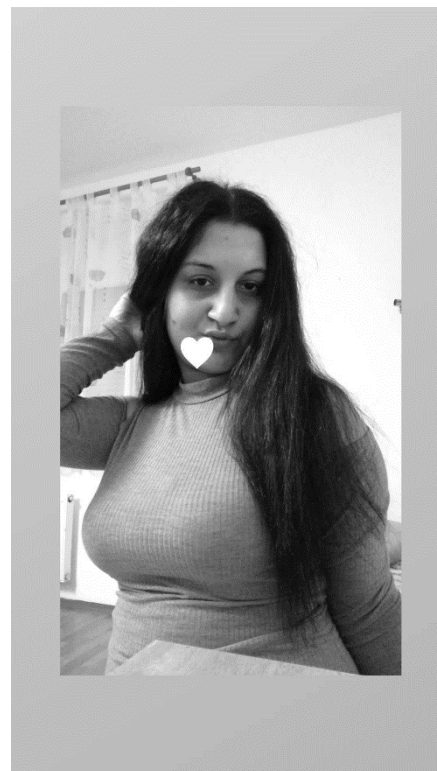
Jak si dodělám střední školu, budu si už žít svůj život. Nikdo mi do toho nebude mluvit. Budu ručit za sebe, chci být lepší než moje rodina. Neříkám, že špatně, žijí dobře. Celá moje rodina je slušná. Myslí si, že si to nedodělám, protože budu utíkat. Teď utíkám a nechci tady být, protože teď nemám kam chodit. Taky si chci vyvětrat hlavu, chci si taky užít.

Jen to tak poslouchám na té naší komunitě, že jdou všichni domů a já tady zůstávám, je mi to líto. Víím, že si za to můžu sama, ale taky mě musíte pochopit. Chápu vás, že máme z toho problémy a nechcete, abych utíkala, ale to nejde.

Snažím se neutíkat, ale jenže jak jsou prázdniny, tak taky půjdu. Chci si to užít aspoň trochu. Co tady si užiju, nic, celé dny jsme na baráku v DDŠ a vždycky, jak jdu na ten útěk, tak se vracím na tu školu, protože mi fakt na ní záleží.

Nezáleží na tom, kolik toho máme, ale jak si to užíváme. Na konci života budeš litovat jen toho, co jsi nezažil a neudělal. Co si myslíš o sobě ty, je mnohem důležitější než to, co si o tobě myslí ostatní. Nejdůležitější není vyhrát, ale nikdy se nevzdat.

Vaneska

Pokračování mého života...

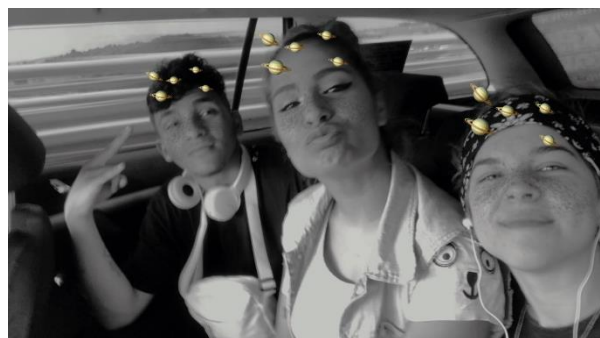
Život jsem si trošku zkomplikovala. Chtěla jsem být zedníkem, jenže jedna holka Anička chtěla jít taky. Tak jsem změnila obor a chtěla jsem jít na kadeřníka. Zase se mi do toho zapletla další holka. Už jsem na to s****a, řekla jsem, že stejně jsem těhotná a půjdu do Moravského Krumlova. Tam můžu jít na obor Kuchař číšník. Sice umím vařit vše, ale chtěla bych se naučit třeba něco víc. Abych mohla třeba udělat i cizí jídla, například mi nikdy nešel udělat Ratatouille, ale když se to budu učit na tom kuchařovi, tak můžu dělat třeba i v jiné restauraci. Můžu vařit a dělat jakákoliv jídla.

O miminko se postarat dokážu. Mám chlapa, kterému je 18 a chodí do práce, dělá střechy. Celý týden dělá a víkendy má volné. Někdy, když má volno, tak se přijede na mě podívat. Teď ale moc do práce nechodí, protože jeho šéf má hodně lidí. T čeká, kdy ho vezme zase do práce.

Vím, je sice moc brzo na miminko, ale věřím tomu, že vše zvládnou. V životě nechci dopadnout jak moje sestra Darina, která porodila malou Klaudii a pak od ní utekla a nechala ji mámě. Chudák malá život dobrý nemá a nikdy dobrý život nebude mít ... 😞 O malou Klaudii jsem se starala já, někdy moje sestra Verunka, ale většinou spíš ona, protože malá je na ni strašně navyklá.

Chci mít hezký život, který budu zvládat, nechci dopadnout jak moje matka. Toulat se po ulici a čekat na to, až mi peníze spadnou do klína. Ne, vůbec fakt ne, o vše se postarám já sama s mým chlapem ♥. Nikoho jiného do mého života nepotřebuji. Já si vystačím s děckem a s chlapem sama ♥♥.
Lenka

MOJE CESTA

Byla jsem se podívat do Ostravy Hrabůvky. Je to pasták, který mě čeká, jak odtud odejdu. V tom novém zařízení se mi líbí ty pokoje. Je to tam krásně útulné.

Jak půjdu do Hrabůvky, tak se chci vyučit za kuchaře číšníka. Chtěla bych dokázat to, co moje rodina ještě nikdy nedokázala. Ráda vařím, takže tenhle obor bych určitě zvládla. V tom pastáku budu další tři roky. Musím si věřit, protože nechci být jako moje rodina. Vždy jsem si říkala, že jak vyrostu, že se začnu chovat. Ano, někdy mám svoje problémy, ale strašně moc se těším, jak odtud odejdu, protože mě to tu nebaví.

Jak od Hrabůvky odejdu, tak chci hlavně pomáhat mé rodině, protože znamenají pro mě vše. Mám ji ráda, hlavně mamce chci pomáhat. Chci, aby moje rodina byla šťastná. Pak si najdu práci, která mě bude strašně bavit. Nerada si hledám věci, které mě nebaví. Pak si najdu byt, do kterého si dám nábytek podle mých představ. Děti chci mít až ve 25, protože mi bude přednější práce jako i rodina. Ale chci, aby moje maminka byla na mě pyšná.

Bojím se, že to nezvládnou, ten obor, protože to je pro mě docela těžké. I když to nezvládnou, tak aspoň něco dokážu. Jak se říká, musíme si věřit, abychom něčeho dosáhli.

Laura

Můj příběh o lásce

Moje první láska byla, když mi bylo 12. Byl ze stejného města jako já. Chodila jsem skrz něho pozdě domů. Měla jsem se vždycky vrátit, když jsem šla ven, v 9 hodin doma. A pokaždé jsem se vrátila v 11, někdy i později. Moji rodiče mě hledali, pak mě

viděli s ním. Já jsem jim utíkala, pak jsem začala dělat problémy, kradla jsem rodičům peníze.

Pamatuji si, jak byla moje pěstounka venku u baráku. Šla jsem domů s kamarádkou, neměli jsme žádné peníze. Chtěli jsme jít někam se projít, tak jsem ukradla pěstounce peníze. Bylo tam 2000. Pak jsme šli do obchodu a koupili jsme si sladké věci. Šli jsme domů a máma mi řekla: „Odkud jsi to vzala?“ a já jsem to řekla na moji kamarádku, že ona měla peníze. Pak zjistila, že jsem jí to ukradla. Zbila mě a moc. Dostala jsem se do domova Ostrava Koblov, tam jsem byla 14 dní. Potom jsem šla domů, protože moje pěstounka si mě chtěla vzít domů. Na druhý den jsem si sbalila věci a šla jsem domů. Za týden jsem dělala zase problémy. Moje pěstounka to se mnou nedávala, tak jsem šla do domova v Brně. Byla jsem tam skoro 2 měsíce. Jak byly prázdniny, šla jsem domů na dovolenku k mojí pravé mámě. Tam jsem byla dva měsíce a 14 dní. Pak jsem přišla do Ostravy a jela jsem do DDŠ Šumperk. Tady jsem skoro 4 roky a docela dobrý to tady je. Od začátku jsem byla hrozná, nechovala jsem se dobře, furt jsem dělala problémy a nedala jsem si říct.

Pak mi přišel do cesty jiný kluk. Byla jsem s ním skoro 14 dní, on mě odpanil. Po čase mě podváděl, tak jsme se pohádali oba ... Trošku jsem se trápila, ale po čase to bylo dobré. Netrápila jsem se a byla jsem single skoro rok. Sama jsem nechtěla žádného kluka.

Psala jsem si s jedním klukem. To bylo v létě. Psali jsme si o všem. Psala jsem mu všechno, i jak jsem to měla. Začal se mi moc líbit a měla jsem ho ráda. Dne 15.10 2022 😊 jsme šli poprvé ven, tam byla první pusa a oba jsme se do sebe zamilovali. Pak za mnou furt chodil do Šumperka. Začali jsme si oba na sebe zvykat. Je to první kluk, kterého fakt miluju, jsem za něho moc ráda, vážím si ho hodně moc. Je slušný a je hodný. Je to dospělý kluk. Umí mě vždycky pochopit i já jeho. Naše láska zůstane tak dlouho, když nepůjdeme na horu ...

Vanesa

Úvaha

Motivace – Příběh o bývalé spolužačce z Vyhlídky

Natálie Bajzíková byla 16-ti letá dívka, která přišla s danými problémy na Vyhlídku. Měla problémy dodržovat školní docházku a měla problém s návraty z domova. Pobyt v tomto zařízení jí ale ukázal, že to takhle nejde. Natálka neměla problém jen s tím, co cítí, ale zároveň i s rodiči. Zním jí osobně, byli jsme si v některých momentech blízké, ostatní děvčata jí znají jen z vyprávění. Nikdy nebyla agresivní vůči jiné osobě, je samostatná a dobré chování byla její priorita.

V dřívější době byla závislá na kouření. Pobyt na Vyhlídce se jí krátil, měla možnost odejít domů a studovat na škole, kterou si vybere. Natálie podala přihlášku na dvě školy pro případ, kdyby ji na jednu z nich nevybrali. Po zbytku tohoto času se snažila dostat domů.

Soud, na který byla předvolaná, dopadl dobře, přálo jí štěstí. Momentálně studuje obor sociální služby v Uherském Brodě, kde ona sama svým úsilím dohnala učivo a na konci prvního ročníku vyšla s vyznamenáním.

Navštívila nás po dvou letech, kdy nám všem i mě ve škole prokázala velkou čest a respekt za to, že to vše zvládla. Má podporu od svého přítele, mají se rádi a doplňují se a vzájemně podporují.

Přeji jí hodně štěstí a úspěchů.

Renata Stojková 9. tř.

Úvaha o pobytu v DDŠ

Dívky z 9. třídy se zamyslely nad tím, co jim pobyt v DDŠ přinesl a na druhou stranu, co jim vzal. Toto jsou jejich výpovědi.

Co mi pobyt tady vzal?

Pobyt tady mi vzal hodně přátel a svobodu. Zážitky, které jsem chtěla zažít, tak kvůli pobytu tady, jsem zažít nemohla.

Nevěděla jsem, do čeho vůbec jdu. Netušila jsem, co mě čeká, jaké lidi potkám a jaké bude celkové prostředí. Bála jsem se, že dlouho neuvídím své přátele a rodinu, nejmíc ze všeho mi chybí ta svoboda.

Co mi pobyt tady dal?

Pobyt tady mi dal hodně nových přátel, jak tady v domově, tak v okolí. Pomohl mi napůl se dostat z návykových látek.

Letos mi tady pobyt končí a jdu o domov dál.... Čeká mě hodně změn.

ÚVAHA O POBYTU V DDŠ

Co mi pobyt dal?

Naučila jsem se tady hodně dobrých a zároveň i špatných věcí.

Pobyt mi dal to, že jsem se naučila samostatnosti.

Co mi pobyt vzal?

Vzal mi rodinu a svobodu. Nemůžu tady být celou dobu sama, pořád u nás někdo je a hlídá.

Teď budu odcházet z DDŠ a půjdu do jiného zařízení a poznám nové lidi a budu doufat, že to bude lepší ♥♥

Natálie Bargelová, 9,tř .

Pobyt v zařízení v DDŠ

Po mi to dalo?

Přišla jsem a hned se začala učit do života. Uvědomila jsem si, že musím zapracovat na pochvalách a mít dobré chování, abych dosáhla to, co chci.

Taky jsem „odhodila“ hodně kamarádů, jelikož nebyli ti praví a vůbec mi to nevdí. Získala jsem nové kamarády a od nich jsem získala zkušenost. Pobyt v DDŠ mi poskytl nové možnosti a nadhled do života.

Uvidíme.

Po mi to vzalo?

Vzalo mi to můj předchozí pobyt v dětském domově, kde jsem byla spokojená, ale kvůli mým problémům bylo rozhodnuto, abych se ze svých chyb ponaučila.

Vzalo mi to možnost si zajít ven, když bych si chtěla vyvětrat hlavu od svých problémů, to byl nejhorší pocit začátkem pobytu. Nejhorší je, že všichni tady spolu bojují a nejsme jako jeden tým. Neudrží se ani tajemství, které by se mělo. Proto jsem našla řešení. Bavím se jen s určitými holkami, které jsou mi blízké a rozumné. A to mi vyhovuje.

Letos odtud odcházím a půjdu dál vstříc novému začátku, těším se na to. Nové možnosti v zařízení, ve kterém budu.

Renata Stojková, 9tř.

Co mi dal tenhle pobyt

Takže já vám teď napíšu, co mi dal tenhle pobyt...

Tohle zařízení je pro mě důležitější než můj domov. Ano, sice jsem tu nechtěla jet, ale já jsem přišla sem, protože mé problémy moje mamka už nezvládala. Pár dnů jsem plakala, že chci jít domů, ale pak jsem si řekla, že to tu dám, ale mýlila jsem se. Potkala jsem holku, která strašně hodně utíkala. Tak jsem se s ní domluvila a utekly jsme spolu... Ve 2:32 jsem byla doma. Viděla jsem mamku, která mi chyběla. Pak jsem se nahlásila, protože jsem věděla, že mamka bude mít zbytečně problémy, ale teď se držím. Kdybych tady nebyla, tak už dávno jsem v kriminálu. Jsem ráda, že jsem tady. Občas chodíme na výlety, sportujeme, pomáháme si navzájem. Nejvíc, kdo mi tady bude chybět, je paní RENČA.

Paní Renčo, vám chci poděkovat, že jste mě naučila výtvarku a nejvíc vám děkuji, že jste to tady s námi zvládla.

Pane Polák, Vám chci poděkovat, že jste mě naučil tak dobře zpívat. Fakt děkuji, vážím si toho.

Pane učiteli Dolníčku, vám děkuji, že jste mě naučil matematiku. Někdy jste na nervy, ale mám vás ráda, i když vás někdy zlobíme, ale budete mi chybět.

Paní učitelko Švecová, vám chci poděkovat, že mi děláte úsměv na tváři. Netušila jsem, že vy budete taková, že nám dokážete taky pomoc.

Nejvíc mi bude chybět skupina číslo 2. I když se občas pohádáme, ale dokážeme se pak usmířit. I když je to mezi námi jako na houpačce, ale máme se rády, to je to hlavní. Budete mi chybět holky. Nikdy na naše hádky nezapomenu anebo na naše stavy. Prostě budu plakat, jak se s vámi budu loučit, ale slibuji, že za vámi jezdit budu. Budete mi chybět všechny, protože jste mě toho hodně naučily.

Renčo, děkuji ti, že jsi mi dokázala pomoci, když jsem to fakt potřebovala.

Kájo, tobě děkuji, že mi taky hodně pomáháš, i když se někdy hádáme, ale máme se přesto všechno rády.

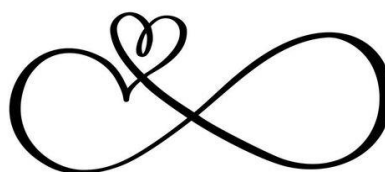
Natálo, taky tě mám ráda, i když mě někdy provokuješ, ale musíme to pár měsíců spolu nějak dát.

Pane Žovinec, vám děkuji asi nejvíc, protože jste mě dokázal rozesmát, když jsem měla nervy nebo tak. A vždy jste se mnou boxoval. Mám vás ráda a ráda budu mít, jste ten nejlepší vychovatel, kterého znám.

A vy holky moje, vám děkuji také. Hodně jsme toho spolu prožily. Budete mi chybět moje holky krásné. Slibuji Vám, že za vámi budu jezdit, ať se stane cokoliv, ale pořád budeme spolu a to vám slibuji, že kdykoliv za vámi přijedu...

Nejvíc kdo mi tady bude chybět, bude Kája, protože je moje nejlepší kamarádka, která mě dokázala rozesmát, za kterou jsem vděčná, za kterou klidně i ruce do ohně dám. Myslím, že jak odejdu, že na mě všichni zapomenou. To je to nejhorší, čeho se já bojím. Nechci, aby na mě zapomněli lidé, které mám ráda. Budou mi strašně moc chybět. Tenhle pasták mi dal teplo, jídlo a všechno, co jsem potřebovala. Jsem ráda, že tu jsem, protože bych dělala ještě větší problémy a to já nechci. Nejvíc, co mě bude mrzet, je to, že se neumím chovat, to je to nejhorší. Co mě bude navždy mrzet, nechci, abych se tak chovala. Nechci, abych měla furt problémy.

Laura

Můj pobyt v Šumperku

Nechtěla jsem jet do DDŠ, ale nakonec jsem jela. Jsem aj ráda, že jsem jela, i když mi chybí můj kluk, ale nějak to bez něho dávám. Nechybí mi jen můj kluk, ale chybí mi aj moje rodina, protože rodina je tam, kde život začíná a láska nikdy nekončí.

Jsem ráda, že jsem sem jela. Děkuji všem vychovatelům a paní ředitelce. Tento měsíc končím a jdu nastálo domů. Jsem ráda, že mám za vychovatele pana Všetěčku, je to ten nejlepší vychovatel z celého baráku. Chodí s námi ven. Byli jsme s ním na bazéně, na zámku. Bylo to moc fajn, užila jsem si to. Moc mi pomáhá a můžu se na něho spolehnout. Když se chci svěřit, tak vím, že mu můžu věřit.

Taky se mi líbily hodiny s panem Pudilem, zeměpis a angličtina. I když mi to nešlo, tak jsem se snažila v hodině angličtiny přeložit nějakou větu, když se mne zeptal pan učitel.

Vždy, kdy si vzpomenu na to, jak jsem slyšela u porodu svoje miminko brečet, tak mi

je těžko na srdci, ale vím, že když si o tom popovídám s paní vychovatelkou Strnadovou, tak se mne snaží udělat šťastnou. Ale aj tak v srdci nosím bolet takovou, že to nejde ani popsat. Rozcházím se se svým klukem, protože moje máma si nepřeje, abych s ním byla, ale nějak to nejde. Miluju ho.

Moje máma je pro mne vším. Rodina je jednou z nevyhnutelných podmínek štěstí.

Soňa

V červnu v DŠŠ Šumperku končím a chci vám říct, jak sem si to tady prožívala

Řeknu vám to takhle. Jsem tady pomalu 4 roky a po prvé, jak jsem přišla, měla jsem strach ... Myslela jsem, že to nedám a takový věci, ale teď, za celé 4 roky jsem se něco naučila. Hodně věcí jsme tady prožili, chodili jsme pořád na výlety. Dělali pro nás vše, ale my jsme si toho nevážili. Dělali jsme si, co jsme chtěli ...

A taky pro nás chtěli dobře, třeba ve škole. Chtěli, abychom se něco naučili do života. Ale jinak docela ten domov jde, je to tady dobrý. Budu na nás vzpomínat. Nejvíc mi tady pomáhal pan Hužvar. Dával mi pořád jídlo, když jsem mu řekla, že mám hlad :D. Ale taky mi pomáhal, když jsem brečela, byla jsem smutná, šel za mnou, promluvil si se mnou, chtěl mě dát do kupy, abych byla v pohodě, abych se netrápila. Byla jsem u něho na skupině nějaké 2 až 3 roky. Hodně jsem se snažila. Na té skupině jsem byla hodná, protože pan Hužvar je takovej přísněj...

Pak jsem šla z té skupiny pryč, takže jsem byla u paní Strnadové a u pana Všetěčky. Hodně mi pomáhali i oni. Nejvíc paní Strnadová. Chtěla si mě vzít i na celodenku, pomáhala mi, když jsem se trápila. Moc jsem ji milovala, měla jsem ji hodně ráda. Ale jenže pak jsem odešla z té skupiny, takže jsem šla zpátky na 3. skupinu.

Vanesa

Citáty o životě

Možná by si někdo mohl říkat, k čemu jsou vlastně citáty o životě dobré. Všechny citáty však mají obrovskou sílu. Jediná věta dokáže člověku změnit pohled na život a nakopnout ho k akci. Právě to je totiž údělem citátů – popohnat jedince, aby se svým životem něco udělal. Bez akce se změna nestane, ať jsou citáty o životě sebesilnější.

Pokud opravdu chcete dosáhnout úspěchu, nikdy se nevzdávejte.

A to bez ohledu na to, do jak špatné situace se můžete dostat.

Neznámý autor

Přijměte odpovědnost za Váš život. Vězte, že jste to Vy, kdo Vás dostane tam, kam chcete.

Nikdo jiný to neudělá.

Les Brown 😊😊

Nebojte se postavit se za to, čemu věříte, i kdybyste za tím měli stát sami.

Neznámý autor

Zapomeňte na všechny důvody, proč by to nemělo fungovat,

a najděte jeden, proč to fungovat bude.

Neznámý autor

Nevadí mi žít v mužském světě,
pokud v něm mohu být ženou.

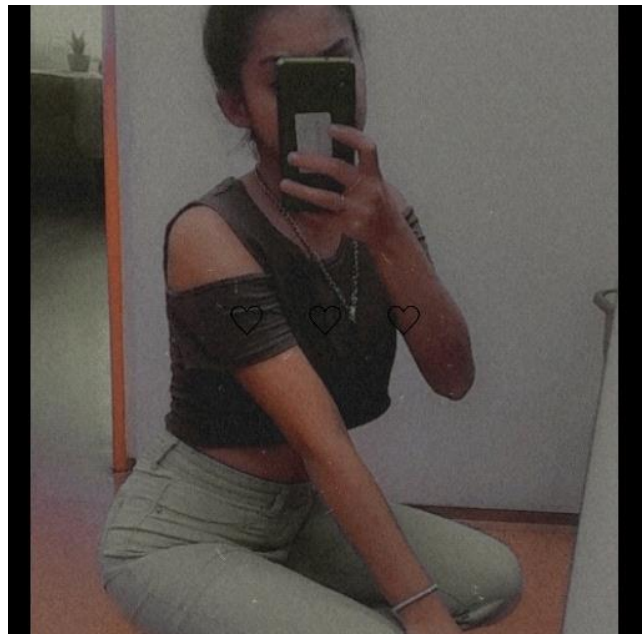
Jenom život, který žijeme pro ostatní, stojí za to.

Ze života se nikdo nedostane živý.

Život je to, co se děje, když se zabýváme jinými
věcmi.

V životě je jen jedno štěstí - milovat a být
milován.

Ivanka F.

Přejeme krásné léto ☺